Srijeda, 16.05.2012.g.

Čekao sam danas u jednoj čekaonici da saznam neku informaciju koja mi je potrebna u početku organiziranja mojeg trgovačkog društva. I čujem dvije osobe kako razgovaraju.

Jedna priča drugoj o teškoj bolesti jednog čovjeka. Da je dobar i vrijedan, da se trudi, da svima hoće pomoći, da im sada nedostaje, itd. I slušam ja to i mislim si kako je taj čovjek, ako je takav kakvim ga je opisala ta osoba, zapravo sada na jednoj životnoj kušnji. I svi drugi oko njega.

Jer je bolest zapravo kušnja. Za onoga koji je bolestan i za one koji su oko njega i u svemu

tome sudjeluju.

A baš sam tu osobu, koja je o tome govorila, i trebao. Kada je došla u svoju kancelariju i kada smo počeli razgovor, ja joj kažem da sam čuo taj njezin razgovor. I da zapravo taj njezin poznanik ima sada svoju kušnju, pogotovo ako je u Gospodinu.

A ona mi kaže da jest, da vjeruje u Gospodina, da ide na mise, da je pobožan.

Eto, kažem joj ja, Gospodin kuša tu njegovu vjeru kroz njegovu sadašnju bolest. I daje mu priliku da kroz tu kušnju, kroz ponašanje u toj svojoj bolesti, on raste u vjeri. Jer ako je u Gospodinu i vjeruje u **NJEGOVE BOŽANSKE PLANOVE ZA SVE NAS PA TAKO I ZA NJEGA,** onda će on tu bolest stoički primiti, biti strpljiv u svemu što će mu doktori odrediti, neće opterećivati svoju okolinu sa svojom bolešću i nastojat će da nikom ne bude na teret, bit će i dalje takav kakav je.

A ona kaže da je on upravo takav i da neće nikoga s tim opterećivati. No da će se drugi opterećivati sami po sebi.

I baš joj kažem za jednu spoznaju, KOJU

MI JE GOSPODIN DAO SPOZNATI NEKI

DAN, DA SU ZAPRAVO DOBRE I LOŠE

STVARI KOJE NAM SE DOGAĐAJU U

ŽIVOTU, ŠTO SE TIČE GOSPODINA,

POTPUNO JEDNAKE LJEPOTE.

Samo mi ljudi veću važnost dajemo lijepim stvarima u životu koje nam se događaju jer nam one, po našem ljudskom poimanju, predstavljaju zadovoljavanje naših potreba i uljepšavaju život.

Ali, da sam shvatio, po Gospodinu, da su

zapravo teškoće koje nam se događaju

životu PUNO VAŽNIJE JER NAM DAJU

DA RASTEMO U VJERI I DUHOVNOSTI.

KADA NAM SE DOGAĐAJU LIJEPE STVARI U ŽIVOTU, po našem

ljudskom poimanju, TO NAM DOĐE KAO NEŠTO NORMALNO. NE

PUNIMO SE NJIMA ONAKO KAKO JE TO GOSPODIN ZAMISLIO.

TKO SE UOPĆE SJETI SVAKODNEVNO

ZAHVALJIVATI GOSPODINU ZA SVE

LIJEPO ŠTO NAM SE DOGAĐA!?

ZA PLAĆU KOJU SMO PRIMILI, ZA SUNCE KOJE NAM SVIJETLI,

ZA KIŠU KOJA NAM JE NATOPILA SUHU ZEMLJU, ZA LJUDE

OKO NAS, ZA PREKRASNO CVIJEĆE KRAJ CESTE, ZA POSAO

KOJI IMAMO, ZA HRANU KOJU JEDEMO SVAKI DAN, ZA SEBE

KADA SE VIDIMO U OGLEDALU, TAKVIMA KAKVI JESMO, ZA

SVEĆENIKA KOJI NAS ČEKA NA MISI, ITD., ITD.

I TO RIJETKO ČINIMO, A LIJEPE SU STVARI, LJUDI I

DOGAĐAJI.

A KAKO BI ONDA ZAHVALJIVALI ZA

ONE LOŠE STVARI KOJE NAM SE

DOGAĐAJU U ŽIVOTU!?

TKO OD NAS ZAHVALJUJE GOSPODINU

ZA TO ŠTO JE BOLESTAN, ŠTO JE

OSTAO BEZ POSLA, ŠTO GA LJUDI OKO

NJEGA POVRJEĐUJU, ŠTO JE MALI,

DEBELI, MRŠAV, ĆELAVI, NEUGLEDNI.

ŠTO IMA MALU PLAĆU, ŠTO NEMA

NOVACA I DRUGIH MATERIJALNIH

STVARI, ŠTO NEMA MUŽA ILI ŽENU,

ITD., ITD.

A UPRAVO SU TO DOGAĐAJI I SITUACIJE, ZA ONE KOJI

VJERUJU U GOSPODINA I NJEGOV BOŽANSKI PLAN ZA NAŠE

ŽIVOTE, KOJE ĆE IM DATI DA RASTU U GOSPODINU.

I KAŽE TA DRAGA OSOBA DA JE TO ISTINA JER SE UPRAVO

U TEŠKOĆAMA LJUDI NAJČEŠĆE OBRAĆAJU GOSPODINU ZA

POMOĆ.

DA ALI, MI SE TADA NE OBRAĆAMO GOSPODINU ZA POMOĆ

ONAKO KAKO ON ŽELI DA NAM POMOGNE, KAKAV JE NJEGOV

BOŽANSKI PLAN ZA NAŠE ŽIVOTE. MI GA NE PUŠTAMO U

NAŠE ŽIVOTE KROZ ŠIROM OTVORENA VRATA NAŠIH DUŠA I

SRDACA.

NE, MI ŽELIMO DA NAM ON ISPUNI ŽELJU I RIJEŠI PROBLEM

TOČNO ONAKO KAKO SMO SI MI TO ZAMISLITI DA BI

TREBALO BITI.

ONAJ KOJI JE U GOSPODINU, KOJI

ČVRSTO VJERUJE U NJEGOV BOŽANSKI

PLAN ZA NJEGOV ŽIVOT, TAJ ĆE SE

RADOVATI SVAKOJ KUŠNJI KOJU

GOSPODIN DOZVOLI DA ZLI POKUŠA U

NJEGOVOM ŽIVOTU. I STRPLJIVO ĆE

PODNOSITI SVE ŠTO ĆEMU SE

DOGAĐATI ČINEĆI SAMO ONO ŠTO

MOŽE U TIM TRENUCIMA.

AKO JE BOLESTAN, IĆI ĆE DOKTORU, DOBIT ĆE DIJAGNOZU I

RAVNAT ĆE SE PO TOME ŠTO ĆE MU DOKTOR ODREDITI. AKO

JE NEŠTO TEŠKO, IĆI ĆE I DALJE. SVE ŠTO MOŽE I OSJETI

DA BI TREBAO. NETKO MOŽE VIŠE A NETKO MANJE.

PA ZNA TO GOSPODIN! ZATO ON ČEKA

DA MI UČINIMO ONO ŠTO MOŽEMO

KAKO BI ONDA MOGAO ON NASTAVITI

DA SE PROSLAVI PREKO NAŠE BOLESTI.

ALI, NEMOJMO NIKAD ZABORAVITI, U SVOJIM LJUDSKIM

OSOBINAMA OHOLOSTI, LICEMJERJA, SEBIČNOSTI,

EGOISTIČNOSTI, DA SMO MI, NAŠI ŽIVOTI I NAŠE PONAŠANJE

U TIM NAŠIM ŽIVOTIMA, DIO SVEUKUPNOG BOŽANSKOG PLANA

ZA SVE NAS, ZA SPAS CIJELOG ČOVJEČANSTVA ODNOSNO

ONIH KOJI SU PREDODREĐENI ZA SPAS.

GOSPODIN TO ZNA TKO JE

PREDODREĐEN, ALI MI TO

NE ZNAMO. A IMAMO

PRAVO IZBORA, U SVAKOM

TRENUTKU, DA ODLUČIMO

KAKO ĆEMO SE PONAŠATI.

I IZGLEDAT ĆE NAM NEKAD DA BI NEKO NAŠE PONAŠANJE,

KOJE NIJE PREDVIĐENO JEDNIM NORMALNIM TIJEKOM

DOGAĐAJA, BILO JAKO DOBRO ZA NAS, ZA NAŠE ZDRAVLJE

PA I DUHOVNI ŽIVOT. MOŽDA I JE TAKO.

ALI, AKO NAS NA TO

PONAŠANJE TJERA STRAH,

NEMIR, NEZADOVOLJSTVO,

TADA TU NEŠTO NE VALJA.

TO SU ORUĐA ZLA. TO NIJE

PO GOSPODINU.

TADA PONOVNO SAGLEDATI

CIJELU SITUACIJU.

POMOLIMO SE DUHU

SVETOMU DA NAM DADNE

SPOZNATI, GOSPODINU ZA

NJEGOVU MILOST, MAJČICI

BOŽJOJ ZA POMOĆ.

TEK KADA PONOVNO USPOSTAVIMO UNUTARNJI MIR, OSJETIT

ĆEMO ŠTO MORAMO UČINITI.

PONEKAD NAŠA BOLEST, KAKO GOD BILA TEŠKA, MOŽE

PREDSTAVLJATI NAŠE POSLANJE, NAŠE ŽIVOTNO POSLANJE

KOJE NAM JE GOSPODIN ODREDIO U SVOJEM BOŽANSKOM

PLANU.

AKO ĆEMO MI BOLESNI SLAVITI GOSPODINA, ZAHVALJIVATI MU

NA SVEMU PA I NA TOJ BOLESTI, AKO ĆEMO BITI RADOSNI

TAKVI KAKVI JESMO, AKO ĆEMO SVIMA OKO SEBE POKUŠATI

POMAGATI I SA TOM BOLEŠĆU, AKO SE NEĆEMO ŽALITI I BITI

DRUGIMA NA TERET VIŠE NEGO JE POTREBNO, **KOLIKO SAMO**

ĆEMO PROSLAVLJATI GOSPODINA, KOLIKO DRUGIH OKO

SEBE ĆEMO NATJERATI DA RAZMIŠLJAJU O TOME DA TKO

JE TO, TAJ BOG, KOJI TOG ČOVJEKA ČINI TAKO

DOBRIM, RADOSNIM, STRPLJIVIM I PUNIM LJUBAVI U TOJ

TEŠKOJ BOLESTI.

BOG ĆE SE PREKO NAS

PROSLAVLJATI, MI ĆEMO U

SVOJOJ KUŠNJI RASTI U

VJERI I DUHOVNOSTI, I SVI

ĆE BITI ZADOVOLJNI.

MNOGI SVETI LJUDI SU

SVOJE BOLESTI, SVOJE

TRPLJENJE I PATNJE, DALI

GOSPODINU ZA SPAS RAZNIH

TRPEĆIH DUŠA, ZA

OBRAĆENJE GRJEŠNIKA I ZA

MNOGE DRUGE NAKANE.

I SADA MI JE JOŠ JASNIJE

ZAŠTO JE MENI U ZATVORU

BILO TAKO LIJEPO,

NAJLJEPŠE U ŽIVOTU! JER

MI JE GOSPODIN DAO

KUŠNJU A JA SAM GA

SVOJIM PONAŠANJEM,

VJEROM I MOLITVOM,

RADOŠĆU I POMAGANJEM

DRUGIMA, PROSLAVLJAO.

JA SAM VRŠIO NJEGOVU

VOLJU A ZAPRAVO SAM

DOBIVAO NEPROCJENJIVE

SPOZNAJE O NJEGOVOM

POSTOJANJU I RADOSTI

ŽIVOTA U NJEMU, BOGU

SVEMOGUĆEMU!

ZATO TI GOSPODINE

BESKRAJNO HVALA ZA SVE

MOJE KUŠNJE KOJE MI

DAJEŠ!

ZATO TI GOSPODINE HVALA

ZA MOJ ZATVOR!

ZATO TI GOSPODINE HVALA

ŠTO SAM BEZ POSLA!

ZATO TI GOSPODINE HVALA

NA SVIM MOJIM BOLESTIMA!

ZATO TI GOSPODINE HVALA

NA SVIM LJUDIMA KOJI SU

ME POVRJEĐIVALI U MOJEM

ŽIVOTU!

HVALA I SLAVA!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE!